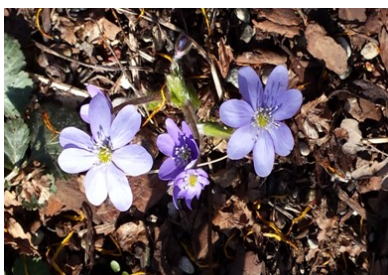

Biuletyn Podatkowy

Szanowni Państwo,

Wiosna zawitała do nas wcześniej niż zwykle. Dookoła robi się coraz cieplej, pojawiają się nowe barwy budzącej się do życia przyrody. Aby i w codziennych zmaganiach z podatkami towarzyszył nam uśmiech, warto znać najświeższe poglądy organów podatkowych. Dlatego też tym razem przedstawiamy Państwu:

- Warunki zwolnienia z PIT świadczeń ze środków Zakładowego Funduszu Świadczeń Socjalnych
- Noclegi handlowców przychodem podatkowym (w opinii organów podatkowych)
- Zasady odliczania straty od dochodu (weryfikacja okresu)
- Potrącenie jako forma uregulowania zapłaty również w kontekście przepisów art. 15b ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych
- Faktura korygująca przychód powinna być odniesiona do rozliczenia za okres w ten przychód został pierwotnie zadeklarowany.
- Opodatkowanie sprzedaży samochodów używanych
- Zwrot nakładów a VAT
- Odliczenie VAT od samochodów specjalnych

Wierzymy, że zaprezentowane informacje, stanowiska organów podatkowych okażą się dla Państwa pomocne, a być może przyczynią się do lepszego podatkowego rozliczenia transakcji. Pozostajemy do Państwa dyspozycji w razie potrzeby szerszego omówienia zasygnalizowanych zagadnień.

Jednocześnie z okazji nadchodzących Świąt, przesyłamy Państwu najlepsze życzenia.

*W imieniu Spółki MBSP
Magdalena Bednarek– Sieradzka*

A: PODATEK DOCHODOWY OD OSÓB FIZYCZNYCH (PDOF)

ŚWIADCZENIE Z ZFŚS—WARUNKI ZWOLNIANIA Z PIT

Świadczenia rzeczowe sfinansowane ze środków Zakładowego Funduszu Świadczeń Socjalnych (ZFŚS) mogą w pewnych granicach korzystać ze zwolnienia z opodatkowania. Potwierdził to ostatnio Dyrektor Izby Skarbowej w Łodzi w interpretacji IPTPB1/415-748/13-4/AP z dnia 7 marca 2014 roku. W uzasadnieniu opinii wskazał: „(...) Z przepisu art. 21 ust. 1 pkt 67 ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych wynika, że zwolnienie od podatku dochodowego rzeczowych świadczeń, czy też świadczeń pieniężnych otrzymanych przez pracowników, możliwe jest, jeżeli są spełnione łącznie następujące przesłanki: świadczenie ma charakter świadczenia rzeczowego lub pieniężnego, źródłem finansowania są w całości środki z zakładowego funduszu świadczeń socjalnych lub funduszy związków zawodowych, świadczenie ma związek z finansowaniem działalności socjalnej. Przy czym, zwolnieniem tym objęte są świadczenia o wartości nieprzekraczającej w roku podatkowym kwoty 380,00 zł. (...) Należy podkreślić, że zwolnienie przedmiotowe określone w ustawie o podatku dochodowym od osób fizycznych obejmuje wyłącznie świadczenia rzeczowe i pieniężne. (...) Z przedstawionego we wniosku stanu faktycznego wynika, że w ramach zakładowego funduszu świadczeń socjalnych Wnioskodawca dofinansowuje swoim pracownikom koszt nabycia kart abonamentowych na zajęcia sportowo-rekreacyjne, które przygotowuje firma zewnętrzna. Karty imienne zapewniają pracownikom możliwość skorzystania z zajęć sportowo-rekreacyjnych (np. basen, aerobik, siłownia, sztuki walki itp.) w ramach programu „FitProfit” (...) Świadczenie na korzystanie z imiennej karty „FitProfit” dla pracowników Wnioskodawcy jest finansowane w części 40% lub 50% wartości karty ze środków ZFŚS w zależności od osiągniętego dochodu na osobę w rodzinie (...) pozostałą kwotę, czyli 60% lub 50% wartości karty pokrywa pracownik Wnioskodawcy. Powyższa kwota potrącana jest ratalnie z wynagrodzenia pracownika na listach płac w poszczególnych miesiącach kalendarzowych. Podstawą dokonania ww. potrącenia

Zwolnieniem z PIT objęte są świadczenia z ZFŚS pod warunkiem, że mają one charakter świadczenia rzeczowego lub pieniężnego, świadczenie ma związek z finansowaniem działalności socjalnej; o wartości nieprzekraczającej w roku podatkowym kwoty 380,00 zł.

kwoty jest wyrażona zgoda (oświadczenie pracownika) na potrącenie rat z wynagrodzenia. Mając na uwadze przedstawiony we wniosku stan faktyczny, jego uzupełnienie oraz powołane wyżej przepisy prawa należy stwierdzić, że świadczenie w postaci sfinansowania ze środków zakładowego funduszu świadczeń socjalnych karty „FitProfit” na zajęcia sportowo-rekreacyjne stanowi przychód pracowników ze stosunku pracy zwolniony – do kwoty 380 zł w skali roku – z podatku dochodowego na mocy art. 21 ust. 1 pkt 67 ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych. W związku z powyższym, na Wnioskodawcy nie będzie ciążył obowiązek poboru zaliczki na podatek dochodowy od osób fizycznych.”

NOCLEGI HANDLOWCÓW ICH PRZYCHODEM PODATKOWYM

Organy podatkowe, zdają się nie dostrzegać, ani specyfiki pracy handlowca, ani też aktualnych orzeczeń sądów administracyjnych. W marcowej interpretacji IPTPB1/415-739/13-4/DS. Dyrektor Izby Skarbowej w Łodzi wskazał, że wartość kosztów noclegów handlowców powinna powiększać przychód pracownika (handlowca) do opodatkowania. Jak czytamy w stanowisku organu podatkowego, pracodawcy są zobowiązani: „(...) jako płatnicy obliczać i pobierać w ciągu roku zaliczki na podatek dochodowy od osób, które uzyskują od tych zakładów przychody ze stosunku służbowego, stosunku pracy, pracy nakładczej lub spółdzielczego stosunku pracy, zasiłki pieniężne z ubezpieczenia społecznego wypłacane przez zakłady pracy, a w spółdzielniach pracy - wypłaty z tytułu udziału w nadwyżce bilansowej. Z wniosku wynika, że Wnioskodawca w celu bezpośredniego dotarcia do klientów zatrudnia handlowców na podstawie umowy o pracę, w której określone jest miejsce ich pracy na obszarze jednego lub kilku województw. Ponoszone przez pracowników mobilnych wydatki na: noclegi w trasie, paliwo do samochodów służbowych, przejazdy płatnymi drogami, opłaty parkingowe mają bezpośredni związek z wykonywaniem obowiązków służbowych i są niezbędne do wykonywania tych zadań. Wnioskodawca zwraca pracownikom równowartość poniesionych wydatków. Opisane wyjazdy przedstawicieli handlowych na terenach przypisanych w umowach o pracę województw, nie są podróżami służbowymi w rozumieniu przepisów Kodeksu pracy. Odnosząc się do kwestii zwrotu pracownikom wydatków na noclegi w trasie, na wstępie podkreślić należy, że na gruncie przepisów prawa pracy nie ma przeszkód, aby katalog świadczeń związanych z pracą obowiązujący u danego pracodawcy przewidywał zapewnienie pracownikowi noclegu, bądź zwrot kosztów noclegu związanego z wykonywaniem zadań służbowych poza miejscowością zamieszkania pracownika. Nie oznacza to jednak, że zapewnienie tego rodzaju świadczeń należy do obowiązków pracodawcy. Stąd zwrot pracownikowi zwiększonych kosztów wykonywania pracy (niemający charakteru wynagrodzenia za pracę), stanowi dodatkowe świadczenie otrzymywane przez pracownika od pracodawcy. Jednocześnie, świadczenia w postaci zapewnienia pracownikowi noclegu (zwrotu kosztów za nocleg) nie można utożsamiać z ustawowymi obowiązkami pracodawcy związanymi z porządkiem w zakładzie pracy, w tym z organizacją pracy lub wyposażeniem pracowników w narzędzia i materiały niezbędne do wykonywania pracy. Czym innym jest zatem organizacja stanowiska pracy polegająca na udostępnieniu pracownikowi biurka, materiałów biurowych, (...), czym innym natomiast zapewnienie pracownikowi noclegu, czy żywienia w sytuacji, gdy dobową normę czasu pracy pracownika nie obejmuje noclegu, pracownik nie przebywa w podróży służbowej (...) skoro Wnioskodawca ponosi wydatki za noclegi pracowników mobilnych - przedstawicieli handlowych w związku z ich wyjazdami (niebędącymi podróżami służbowymi) w ramach obowiązków pracowniczych na rzecz Wnioskodawcy – to wartość tego świadczenia (noclegu) – wbrew twierdzeniu Wnioskodawcy – stanowi dla tych pracowników nieodpłatne świadczenie jako przychód ze stosunku pracy. Przychód ten jednakże korzysta ze zwolnienia z podatku dochodowego, określonego w art. 21 ust. 1 pkt 19 ww. ustawy, tj. do wysokości nieprzekraczającej kwoty 500 zł. Natomiast wartość świadczenia – przekraczającą kwotę 500 zł – ponoszona przez pracodawcę z tytułu zapewnienia noclegu ww. pracownikom, Wnioskodawca ma obowiązek doliczyć do wynagrodzenia wypłaconego temu pracownikowi w danym miesiącu i od łącznej wartości obliczyć, pobrać i odprowadzić zaliczkę na podatek dochodowy według zasad przewidzianych dla opodatkowania przychodów ze stosunku pracy, zgodnie z przepisami art. 31, 32 i 38 ww. ustawy.”

B: PODATEK DOCHODOWY OD OSÓB PRAWNYCH (PDOP)

ROZLICZENIE STRATY - TERMIN DO WERYFIKACJI

Naczelny Sąd Administracyjny w orzeczeniu II FSK 2208/12 z września 2013 roku odniósł się do kwestii okresu weryfikacji poprawności odliczenia w wyniku podatkowej straty. Sąd uznał, że „(...) Prawo do wydania decyzji określającej wysokość straty, o której mowa w art. 24 Ordynacji podatkowej,

Jeśli podatnik nie odliczył straty, prawo do wydania decyzji określającej wysokość straty podatkowej nie będzie czasowo ograniczone, ponieważ nieodliczona strata nie miała w takim przypadku wpływu na jakiegokolwiek mogące podlegać przedawnieniu zobowiązanie podatkowe.

nie ulega przedawnieniu w rozumieniu art. 70 § 1 Ordynacji podatkowej, gdyż nie dotyczy zobowiązania podatkowego, co jednak nie oznacza, że nie jest ograniczone w czasie. Ograniczenie to wynika jednak wyłącznie z funkcji, jaką dla ustalenia prawopodatkowego stanu faktycznego odgrywa wysokość straty poniesionej przez podatnika w latach poprzednich. Decyzja określająca stratę na podstawie art. 24 Ordynacji podatkowej może zostać wydana tak długo, jak długo możliwa jest weryfikacja deklaracji za rok podatkowy, w którym strata ta została odliczona.(...) Jeżeli zatem odliczenie straty od dochodu możliwe jest w ciągu kolejnych pięciu lat podatkowych - jak przewidziano to w art. 7 ust. 5 ustawy z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku

dochodowym od osób prawnych (...) to organy podatkowe mogą określić wysokość straty w takim terminie, w jakim są uprawnione do określenia wysokości zobowiązania podatkowego w podatku dochodowym, co wiąże się z koniecznością ustalenia podstawy faktycznej takiego rozstrzygnięcia. Ponieważ elementem takiej podstawy faktycznej jest także strata, zasadniczo będzie to więc pięć lat po upływie roku kalendarzowego, w którym upłynął pięcioletni okres przedawnienia zobowiązania podatkowego, w określeńiu wysokości którego uwzględniona została wartość odliczonej straty.” Powyższe można odnieść do dwóch typów sytuacji. Pierwszy to taki, gdzie, podmiot odliczył stratę w kwocie wyższej niż ona była w istocie (od tej, która wynika z wycieńczenia organu podatkowego). W takim przypadku zawsze musi dojść do zaniżenia zobowiązania podatkowego. W świetle orzeczenia, jeśli badany jest rok, który był piątym (czyli ostatnim) rokiem, za który można było dokonać odliczenia straty, to podatnik musi się liczyć z tym, że przez kolejnych pięć lat (liczonych od końca roku, w którym złożono deklarację roczną za rok, w którym tego odliczenia dokonano) organom podatkowym będzie przysługiwać prawo weryfikacji (poprawności) odliczonej kwoty straty. Drugi typ – to taki, w którym, w ostatnim (do odliczenia straty) roku nie odliczono jej w całości z uwagi na to, że niewystarczający okazał się dochód podmiotu. Tytułem przykładu, jeśli przypadająca na dany (ostatni) rok do odliczenia kwota straty przedstawiała wartość 250 KPLN, tymczasem podstawa od której odliczyć można stratę to kwota jedynie 200 KPLN, należy wskazać, że podmiot odliczy tylko 200 KPLN. 50 KPLN pozostanie niejako nierozliczone. Gdyby się jednak miało okazać w toku kontroli, że dochód to kwota 250 KPN (czyli, że podatnik zaniżył pierwotnie kwotę dochodu) to z powołanego powyżej orzeczenia należałoby wywieść wniosek, że organ podatkowy powinien uwzględnić fakt, pozostającej do rozliczenia straty, wskutek czego do zaległości podatkowej ostatecznie by nie doszło.

POTRĄCENIE W PRZYPADKU ZATÓRÓW PŁATNICZYCH

Dyrektor Izby Skarbowej w Poznaniu w interpretacji z dnia 17 marca br ILPB4/423-414/13-3/LM potwierdził, że umowne potrącenie może stanowić o uregulowaniu zapłaty: „(...)Potrącenie wierzytelności jest jedną z form wygaśnięcia zobowiązania w wyniku wykonania świadczenia przez umorzenie wzajemnych wierzytelności między stronami. Wygaśnięcie zobowiązania przez potrącenie, czyli kompensata wierzytelności, następuje wówczas, jeżeli jedna strona jest w stosunku do drugiej dłużnikiem i jednocześnie wierzycielem, tj. ma zarówno wierzytelności, jak i zobowiązania względem tej drugiej strony. Potrącenie, mimo że dotyczy zobowiązań do świadczeń tego samego rodzaju (z reguły pieniężnych), prowadzi do zaliczenia jednej wierzytelności na poczet drugiej. Dochodzi w ten sposób do zaspokojenia wierzyciela i osiągnięcia tym samym celu zobowiązania. Na skutek potrącenia wierzytelności obydwu stron umarzają się nawzajem do wysokości wierzytelności niższej. (...) potrącenie kwoty pożyczki o określonej kwocie (odpowiadającą kwocie jaką Sp.J. winna zapłacić SKA za dokonaną sprzedaż Praw) stanowi formę wzajemnej zapłaty za istniejące między stronami zobowiązania, co pozwala na traktowanie jej na równi z zapłatą. Tym samym dojdzie do uregulowania (zapłaty) zobowiązania za sprzedaż przez SKA na rzecz Sp.J. Praw, w tym również w rozumieniu art. 15b ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych. Reasumując, opisane potrącenie będzie stanowiło formę uregulowania zobowiązania w rozumieniu art. 15b ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych, a zatem Wnioskodawca jako wspólnik Sp.J. nie będzie zobowiązany do późniejszego zmniejszenia kosztów uzyskania przychodów o wartość odpisów amortyzacyjnych dokonanych od wartości początkowej Praw, podlegających amortyzacji na podstawie art. 15b ust. 6 ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych.”

KOREKTA FAKTURY A KOREKTA PRZYCHODÓW

Przepisy ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych dotyczące powstania przychodu należnego jakkolwiek wiążą wykazanie przychodu należnego z wystawieniem faktury, pozostawiają bez odpowiedzi kwestię skutków, jakie w zakresie przychodu należnego wywierają zmiany (korekty) faktury dokumentującej sprzedaż usług lub towarów, co do daty wykazania przychodu. Jednak jak wskazał NSA brak w ustawie o podatku dochodowym od osób prawnych jakichkolwiek szczególnych regulacji dotyczących momentu powstania przychodu w sytuacji wystawienia faktury korygującej, a także jakiegokolwiek odesłania do odpowiedniego stosowania przepisów o podatku od towarów i usług powoduje, że nie można w przypadku korekty przychodu dla podatku dochodowego od osób prawnych stosować w drodze analogii rozwiązań przyjętych w podatku od towarów i usług. W tym stanie rzeczy datą powstania przychodu będzie dzień wystawienia faktury pierwotnej. W rezultacie, bez względu na przyczynę wystawienia faktury korygującej, korekta wielkości przychodu powinna być rozliczona w okresie rozliczeniowym, w którym został już ujęty przychód należny z uwzględnieniem zasad określających datę powstania przychodu. (tak interpretacja z 14 marca 2014 roku ILPB4/423-347/12/14-S/LM)

Korekta faktury sprzedaży wymaga korekty poprzez cofnięcie się do okresu pierwotnego.

C: PODATEK OD TOWARÓW I USŁUG (VAT)

ZBYCIE SAMOCHODU UŻYWANEGO NIE KORZYSTA ZE ZWOLNIENIA

Przypominamy, że z dniem 1-ego kwietnia 2014 roku nie obowiązuje już zwolnienie z VAT na dostawę samochodów osobowych i innych pojazdów samochodowych przez podatników, którym przy nabyciu tych samochodów i pojazdów przysługiwało prawo do obniżenia kwoty podatku należnego o kwotę podatku naliczonego w wysokości 50% lub 60% kwoty podatku nie więcej jednak niż odpowiednio 5.000 zł lub 6.000 zł. Powyższą normę uchylilo rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 19 marca 2014 roku (Dz.U.2014.369).

PARTYCYPACJA W KOSZTACH NABYCIA ŚRODKA TRWAŁEGO A VAT

Niekiedy pewne podmioty wyrażają wolę partycypowania w kosztach nabycia określonego środka trwałego. Najczęściej, tymi podmiotami są udziałowcy spółek, którzy w ten sposób chcą „użyć” obciążeniom finansowym swojej spółki córki. Pojawia się w takim przypadku pytanie czy taki, swoistego rodzaju, częściowy zwrot nakładów podlega obowiązkowi w zakresie podatku VAT? Mając na względzie przepisy ustawy o podatku od towarów i usług oraz utrwaloną praktykę jej stosowania, nie ulega wątpliwości, że co do zasady generalnej, żądaniu zwrotu nakładów powinno towarzyszyć wystawienie faktury VAT rodzącej obowiązek rozpoznania transakcji dla potrzeb rozliczeń podatku od towarów i usług. Jest to jednak zasada generalna, która nie w każdym przypadku powinna mieć zastosowanie. W przypadku bowiem, gdy ten który chce partycypować w kosztach, nie korzysta z żadnego dodatkowego świadczenia, czy w ogóle można mówić o transakcji podlegającej opodatkowaniu podatkiem VAT? W ocenie autora odpowiedź na te pytania jest negatywna. Ten dokument na podstawie, którego dokonywane są rozliczenia zwrotu nakładów jest tylko dokumentem żądania wypłaty odpowiedniej kwoty środków finansowych. Ten dokument nie powinien być traktowany jako faktura, o której mowa w przepisach o podatku od towarów i usług. W przepisach tych bowiem mowa jest o fakturze jako dokumencie potwierdzającym realizację transakcji wskutek których następuje wykonanie usługi, dostawa towarów skutkująca przekazaniem fak-

Częściowy zwrot nakładów na zakup środka trwałego, jeśli nie wiąże się z innym świadczeniem dla dokonującego zwrotu nie powinien podlegać VAT.

tycznego władztwa nad tym towarem. Tymczasem w przywołanym przypadku, żądaniu zwrotu nakładów nie towarzyszy przejęcie rzeczywistego władztwa nad (prawa do rozporządzania) rzeczą (nakładami). Innymi słowy częściowy zwrot nakładów, w analizowanym przypadku, nie wiąże się z żadnym dodatkowym roszczeniem dla partycypującego w kosztach, czy też z żadnym dodatkowym świadczeniem/przysporzeniem dla niego. Konsekwentnie nie zachodzą przesłanki realizacji przez beneficjenta, ani dostawy towarów, ani odpłatnego świadczenia usług. Dlatego też należy uznać, że w analizowanym przypadku częściowy udział w kosztach nie powinien rodzić obowiązków w zakresie podatku od towarów i usług.

ODLICZENIE VAT OD SAMOCHODÓW SPECJALNYCH

W sprawie odliczania VAT od samochodów pisaliśmy już we wcześniejszych wydaniach biuletynu. Tym razem kilka słów pragniemy zamieścić na temat odliczania VAT od samochodów, które są uznawane za wykorzystywane tylko do działalności gospodarczej, a w stosunku do których nie należy składać oświadczenia, o którym pisaliśmy w Biuletynie na marzec 2014 roku, ajk również nie jest konieczne prowadzenie ewidencji przebiegu pojazdu. Otóż stosownie do przepisów za pojazdy samochodowe wykorzystywane wyłącznie do działalności gospodarczej podatnika uznaje się takie pojazdy, w których ich konstrukcja wyklucza ich użycie do celów niezwiązanych z działalnością gospodarczą lub powoduje, że ich użycie do celów niezwiązanych z działalnością gospodarczą jest nieistotne.

Do tego rodzaju pojazdów należą:

- 1) pojazdy samochodowe, inne niż samochody osobowe, mające jeden rząd siedzeń, który oddzielony jest od części przeznaczanej do przewozu ładunków ścianą lub trwałą przegrodą: a) klasyfikowane na podstawie przepisów o ruchu drogowym do podrodzaju: wielozadaniowy, van lub b) z otwartą częścią przeznaczoną do przewozu ładunków;
- 2) pojazdy samochodowe, inne niż samochody osobowe, które posiadają kabinę kierowcy z jednym rzędem siedzeń i nadwozie przeznaczone do przewozu ładunków jako konstrukcyjnie oddzielne elementy pojazdu;
- 3) pojazdy specjalne, które spełniają również warunki zawarte w odrębnych przepisach, określone dla następujących przeznaczeń: agregat elektryczny/spawalniczy, do prac wiertniczych, koparka, koparko-spycharka, ładowarka, podnośnik do prac konserwacyjno-montażowych, żuraw samochodowy; o ile tylko z dokumentów wydanych zgodnie z przepisami o ruchu drogowym wynika, że dany pojazd jest pojazdem specjalnym. Spełnienie wymagań dla pojazdów samochodowych określonych w art. 86 a ust. 9 pkt 1 i 2 (powyżej) stwierdza się na podstawie dodatkowego badania technicznego przeprowadzonego przez okręgową stację kontroli pojazdów, potwierdzonego zaświadczeniem wydanym przez tę stację, oraz dowodu rejestracyjnego pojazdu zawierającego odpowiednią adnotację o spełnieniu tych wymagań; pkt 3 (powyżej) stwierdza się na podstawie dokumentów wydanych zgodnie z przepisami o ruchu drogowym.

Dodatkowo za pojazdy samochodowe dające pełne prawo odliczenia VAT uznawane są wykorzystywane wyłącznie do działalności gospodarczej podatnika uznaje się pojazdy samochodowe będące pojazdami specjalnymi o przeznaczeniu:

- 1) pogrzebowy,
 - 2) bankowóz - wyłącznie typu A i B
- jeżeli mają jeden rząd siedzeń albo ich dopuszczalna masa całkowita jest większa niż 3 tony.

Ww pojazdy samochodowe, na podstawie rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 27 marca 2014 roku w sprawie pojazdów samochodowych uznawanych za wykorzystywane wyłącznie do działalności gospodarczej podatnika, powinny spełniać wymagania określone:

- 1) w § 4 ust. 1 i 2 rozporządzenia Ministra Zdrowia z dnia 27 grudnia 2007 r. w sprawie wydawania pozwoleń i zaświadczeń na przewóz zwłok i szczątków ludzkich (w przypadkach samochodów pogrzebowych)
- 2) odpowiednio w załączniku nr 3 albo załączniku nr 4 do rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 7 września 2010 r. w sprawie wymagań, jakim powinna odpowiadać ochrona wartości pieniężnych przechowywanych i transportowanych przez przedsiębiorców i inne jednostki organizacyjne.

DANE DO KONTAKTU

Magdalena Bednarek-Sieradzka
Doradca podatkowy
Nr wpisu: 09760
tel. +48 (22) 830 96 00
+48 513 008 582
magdalena.bednarek-sieradzka@mbsp.pl

Informacje o spółce :

MBSP Sp. z o.o.
SPÓŁKA DORADZTWA PODATKOWEGO
e-mail: mbsp@mbsp.pl

ul. Chałubińskiego 8,
00-613 Warszawa
Kapitał zakładowy 40.000,-złoty

NIP 7010191809
REGON 141936420

Sąd Rejonowy dla m.st. Warszawy, XII Wydział Gospodarczy
KRS 0000333055

Niniejszy Biuletyn ma charakter wyłącznie informacyjny i nie stanowi porady prawnej, konsultacji prawnej lub opinii prawnej, ani nie może być traktowany jako świadczenie pomocy prawnej w jakiegokolwiek formie. W szczególności autor nie doradza zachowań zgodnych, bądź niezgodnych z treścią wpisu, informując, że podjęcie lub zaniechanie działań w indywidualnej sprawie uzależnione jest od oceny stanu faktycznego oraz prawnego dotyczącego tej sprawy.